

har det egentlig at bestille med det Revolverstuds, som blev rettet imod Ministeren. Gendarmerne kunne ikke forhindre Folk fra enkeltvis at skyde paa enkelte Mænd. Det var Anledning til, at vi fik Gendamer, ja, den Slags Ting have vi godt Raad til, men Stattelampelser, som kunne befordre Folks økonomiske Stilling, saa at de faae høiere Indtægter, Stattelampelser for Bønder, som kunne bidrage til, at de kunne faae den dobbelte Nettoindtægt, det har man ingen Die for. Nei: „gamle Skatter!“, „i Frankrig betale de 5½ pCt.“ — det er Svaret. Ja, Frankrig sørger nok for sig selv, lad os sørge for os. Men nu, hvad der blev indbundet ved Konverteringen, skal det ogsaa gaa til Krigsbrug? Den høitærede Minister vil have nærmere Godtgjørelse, og det vil det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds ogsaa. Mit Standpunkt er dette: Tingets Stilling overfor denne lille Lov bør være den inarest mnligt at skikke den over i Landstinget uden Ændringer og lad os se, hvad de høie Herrer der sige derom. Vi faae ikke noget Godt ud af at behænge Lovene med Sidsafgifter, Kul og et Forslag fra Finantsministeren om, hvorledes Staten skal komme ud af det. Jeg skal give ham et godt Raad: Indskrænk Militæruddgifterne til Halvdelen, saa har han alt dette og meget mere, eller paavis os i alt Fald, naar vi skulle have Militæruddgifter ud over det, vi have, en rigtig sund Mening deri. Jeg savner endnu Dplysning — og faar det heller aldrig — fra den høitærede Finantsminister og fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds om, hvilken anden Skat der er saa rimelig, saa ødeleggende og saa modsigende i sig selv som denne, og der er jo desuden andre Skatter ved Siden af, som blive staaende paa den samme trykkende Maade, og der vil saaledes blive uendelig tunge Byrder nok alligevel. En saadan Dplysning kan den meget ærede Finantsminister ikke give. Han taler om, at man ogsaa skatter høit af Ol og Brændevin — ja, ikke af Ol endnu — men disse Mennecker, som ere disse Eiendomme, som staa i „Berlingske Tidende“ Dag ud og Dag ind og tabe ved Tvangsauktionerne deres 4 Procent, maa give lige til den sidste Skjærv af, hvad de ere, skulle de ikke alligevel ogsaa betale alle de andre Skatter? Denne Skat er en Konfiskationsstat, og jeg siger til den høitærede Minister: Viis os, hvor mange Konfiskations-skatter, vi have foruden denne og Stempel-skatten og nogle andre Smaaafgifter. Vore andre Skatter ere jo dog ikke Konfiskations-skatter. Naar jeg betaler aarlig Skat af faste Eiendomme, saa har jeg dog ogsaa aar-

lige Indtægter, men hvad Indtægter har en Mand ved at blive nødt til at sælge sin Eiendom, fordi han ikke kan blive siddende længere ved den og maa gaa i Fattighuset. Den Indtægt skalde dog paavises, som en Mand har ved, at hans Eiendom gaar til Tvangsauktion, at han gaar i den rene Rain og hans Familie i Fattighuset. Det er det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds og Finantsministeren anser for heldigt for Landet at det gaar her som i Baiern, at hver tredie Eiendom gaar under Tvangsauktion. Jeg siger, at det er vort Lands Ulykke, at vor Finantsminister har en saadan Betragtning

Formanden (Berg): Ja, det tror jeg dog

Forslagsstilleren (Steenstrup): Ja, jeg mener kun dermed, at den høitærede Finantsministers Standpunkt er dette: først Skatten, saa bliver der bagefter Spørgsmaal om, hvorvidt man, naaget disse Skatter eksistere, kan holde den økonomiske Ruin borte. Jeg mener derimod ikke, at den høitærede Minister figter til at ruinere de faste Eiendomme; men jeg siger kun, at hvis disse Skatter faae Lov til at staa uforandrede, og Tiderne blive mere og mere trykkende, saa bliver Følgen den, at den faste Eiendomsbesiddelse efterhaanden mere og mere kommer under Tvangsauktion, og de Eiendomme, som ikke komme under Tvangsauktion, falde i Pris fra Dag til Dag. Hvad vil vel det, at Eiendommene falde ned i halv Pris, sige Andet end, at Alt gaar den skjæve Vej? Hvor blive Indtægterne af, naar de faste Eiendomme falde i Pris, og naar Bonden og Herremanden ikke kan drive sin Jord med Udbytte? Hvad skal Industrien og Handelen leve af, og hvor skal Dagleieren og Arbeidsmanden faae Beskjæftigelse, naar de faste Eiendomme og Landmændene ødelægges? Det er kun, hvad jeg siger; — jeg siger ikke, at den meget ærede Minister tilsigter en eneste Mands eller en eneste Stands daarlige økonomiske Stilling, det kunde aldrig falde mig ind. Jeg siger kun, at den Finantspolitik, vi ere inde paa, fører ad den Vej, naar man ikke vil have gamle Skatter, før man har klingende Mønt ved Siden af sig i Stedet for, og det skjøndt vi have faaet Konverteringen.

Rettelse.